

**II Міжнародна студентська науково - технічна конференція
"ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"**

УДК 177

Туркот С. – ст. гр. СІ-22

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

МОРАЛЬНИЙ ОРІЄНТИР МЮНХГАУЗЕНА

Науковий керівник: Габрусєва Н.

Turkot S.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

MORAL ORIENTUR MYUNHGAUZEN

Supervisor: Habrusieva N.

Ключові слова: моральні орієнтири, фантазія, особистість

Keywords: moral orientations, fantasy, personality.

Фільм «Той самий Мюнхгаузен», знятий режисером [Марком Захаровим](#) за сценарієм [Григорія Горіна](#), написаним за віддаленими мотивами творів [Рудольфа Еріха Распе](#) - це підручник життя. Адже у ньому висвітлені такі соціальні проблеми, котрі як ніколи актуальні в сучасності. Завдяки ньому люди мають змогу переосмислити усе своє буття, повірити у любов і відданість. Але найважливіше послання цього шедевру - змусити людей вірити у себе, ніколи не зраджувати своїх ідеалів, мати на все свою точку зору і нізащо не здаватися у боротьбі за свою правду.

Я ніколи не забуду відповідь барона під час суду: « - Усі відрікалися, і Галілей відрікся. – Саме тому я набагато більше поважаю Джордано Бруно». Ці рядки сповнюють натхненням і сміливістю, нарешті, показати своє справжнє «я». Тому що увесь світ поринув у безодню страху за гроші й майно, за владу, за свої віроломні і жадібні пориви. Ми пригнічуємо самі себе, довіряючись тільки думці спільноти про нас. Спільноти, яка наче тайфун знищує людську особистість, і штампує однакових, безголових маріонеток, якими управляє «якщо так роблять всі, то це правильно». Саме через такий встановлений порядок і «виховання» люди перестають бути особистостями. Ми перестали любити, вірити, захоплюватися і мріяти. І це найбільша помилка людства, яке досягло таких результатів, про які колись тільки мріяли, вважаючи їх казкою, небилицею чи магією. Але зараз це реально, і тільки тому, що цим цікавились і захоплювались. А що ж із нашим поколінням? Чого хочемо досягнути ми із нашою відсутністю фантазії? Чому зараз ніхто не планує щоденні подвиги чи хоча б якісь пригоди, якийсь інтерес і розвиток? Тому що лінь і злоба заповнили людські серця. Ми звикли чекати найгіршого і воно не заставляє на себе чекати. Наприклад, ніхто не помітив що з курсу вивчення історії ми запам'ятовуємо тільки дати воєн і розрух? Чому ніхто не цікавиться корисними досягненнями людства у цей період, а звертає увагу тільки на негатив? Ми відвикли від довіри і піклування. На це я можу відповісти цитатою з фільму: «Я зрозумів у чому ваша проблема – ви занадто серйозні. Розумне лице – це ще не ознака розуму, панове. Всі дурниці на Землі робляться саме з цим виразом обличчя. Посміхайтесь, панове. Посміхайтесь».

На завершення можу сказати тільки одне: коли людство віднайде віру і сміливість полетіти на Місяць на ядрі, тоді, і тільки тоді ми знайдемо свою стежину в небо.